

Rescat per als alumnes avantatjats

Enda Kenny, que a Irlanda passa per un home encarcerat, sap jugar la diplomàcia a l'hora de fer-se amb els polítics europeus més importants.

El cap del govern d'Irlanda es vol donar a conèixer a Alemanya com a precursor de la reforma i demanar-los diners: Europa s'ha de fer càrrec dels deutes bancaris.

El primer ministre d'Irlanda, Enda Kenny, de 61 anys, al seu país té fama de ser molt rígid. Això no obstant, quan es reuneix amb Angela Merkel o més polítics alemanys importants, és capaç d'una galanteria inusitada, tal com els irlandesos han pogut comprovar atordits. Per exemple, darrerament ha demostrat que és

tot un mestre en el diplomàtic art d'allò que en diuen "fregar-se les galtes".

Aquest dimarts l'irlandès tindrà l'oportunitat de tornar a posar a prova les seves facultats. Kenny viatjarà al Seminari de Reflexió de la CSU (Unió Social Cristiana) que té lloc a Wildbad Kreuth, on vol guanyar-se el cap del partit, Horst Seehofer, i la

presidenta del grup de la federació nacional, Gerda Hasselfeldt. Just després d'esmorzar i abans de la xerrada del president de l'associació d'agricultors de Baviera, té la intenció de presentar el seu país com el prototip de reforma política més reeixit.

L'encantadora ofensiva dels irlandesos no és del tot altruista. Fa més de dos anys que Kenny –amb l'aprovació dels mitjans anglosaxons– intenta passar l'elevada factura pel rescat dels bancs irlandesos en crisi als contribuents europeus. Però els europeus, fins avui mateix, han estat bloquejats per la direcció alemanya.

En comptes d'això, la cancellera va elogiar el fet que Irlanda –en els

últims anys— hagués sortit de la crisi amb reformes econòmiques i utilitzant diners dels fons de rescat d'Europa: les exportacions havien crescut, el país tornava a ser competitiu i fins havia aconseguit que mans privades li haguessin prestat diners.

Llàstima que això només sigui la lluent façana d'una realitat més aviat trista. Malgrat l'estabilització econòmica, els deutes creixen de manera incontenible encara que Irlanda satisfaci valerosament totes les exigències de la troica. Aquest any l'endeutament creixerà fins al 122 per cent del seu producte interior brut —per sobre d'aquesta xifra, de fet, segons les declaracions posteriors del Fons Monetari Internacional (FMI), no es tornarà a garantir que es puguin fer càrrec dels deutes permanents d'un país.

Com que els diners del rescat, que ascendeixen a 68 mil milions d'euros, només cobreixen la necessitat financera del país fins a final d'any, Irlanda necessitarà un miracle per a no haver de demanar un segon paquet de rescat oficial. Kenny vol deixar en mans de la responsabilitat europea una part del deute estatal, que s'ha reduït al rescat dels bancs. “Esperem arribar a un acord sobre com reduir la càrrega dels contribuents irlandesos a partir de la recapitulació dels bancs”, digué el primer ministre just abans de Nadal.

Des de l'1 de gener Irlanda es fa càrrec de la direcció, per sis mesos, del Consell Europeu. S'espera de Kenny que estableixi compromisos importants entre els 27 països de la Unió Europea, però, sobretot, el que vol és vol utilitzar aquesta posició per a col·locar el somni irlandès sobre la taula.

Les demandes dels irlandesos són molt precises i, per als alemanys, potser molt cares. En joc hi ha aquests 31 mil milions d'euros que el 2010 el país havia rebut dels bancs centrals del sistema europeu per a rescatar dues institucions irlandeses en crisi i que ara han de pagar a terminis en un màxim de deu anys.

En els darrers anys els irlandesos han estat jugant a pòquer fins que, amb l'ajuda d'un nou préstec, van aconseguir reunir el reemborsament. Però no va ser una solució a llarg termini. A partir d'ara, dels deutes dels bancs nacionalitzats, se'n farà respon-

sable l'estat de manera explícita. Per això, s'haurà de trobar una solució més creativa. “Voldríem que s'allargués el temps de reemborsament dels deutes i que el tipus d'interès baixés a una xifra raonable”, diu la secretària d'Estat irlandesa d'Afers Europeus, Lucinda Creighton.

El president del Banc Central Europeu (BCE), Mario Draghi, va desairar Kenny quan aquest va traure a col·locació el tema al llarg de les diverses cimeres europees que tingueren lloc a Brussel·les l'any passat. El BCE vol evitar cap més acusació d'estar finançant directament estats membres de l'eurozona. Per a Draghi, el més fàcil hauria estat que es substituís el fons de rescat europeu del BCE i que es fessin càrrec dels deutes.

Kenny preferiria passar tots els deutes del banc irlandès pel MEDE (Mecanisme Europeu d'Estabilització) als contribuents europeus. En aquests sis mesos es vol esforçar al màxim en el seu càrrec en la presidència europea per aconseguir la unió dels bancs i per fer-se responsable

S'espera de Kenny que estableixi compromisos importants amb els 27 països de la UE

del fons de rescat provocat pels problemes anteriors en el sistema dels bancs europeus.

Però, per a això, Kenny necessita el consentiment de la cancellera i del Parlament alemany, el Bundestag. L'irlandès defensa que els contribuents europeus es facin càrrec d'una gran part dels riscos dels bancs. Si els alemanys no ho accepten, probablement a la primavera Irlanda haurà de ser rescatada per segon cop.

Tot fa l'efecte que Kenny encara ha de passar la prova de foc.

Christoph Pauly

© Der Spiegel

Traducció de Gemma Cardona

Any Vicent Andrés Estellés Obra completa

Pots seguir-nos a
[Facebook](#) i [Twitter](#)

Visita la nostra botiga virtual
en www.tresiquatre.com

Edicions Tres i Quatre / València

34